

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ**ΕΛΕΝΗ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ**

Η Ελένη γεννήθηκε στην Βώνη τον Φεβρουάριο του 1908. Ήταν κόρη του Στυλλή Σπαστρικού και της Φωτεινής του Γιάσουμου. Μεγάλωσε σε πολυμελή οικογένεια μαζί με άλλες 4 αδελφές και 3 αδελφούς.

Παντρεύτηκε το Νεοπτόλεμο ο οποίος ήταν γιος του Σάββα του Κύριου και της Μαρίτσας Πέτσα. Η Ελένη ήταν πολύ δραστήρια, θρησκευόμενη και έχαιρε μεγάλη εκτίμηση μεταξύ των χωριανών της.

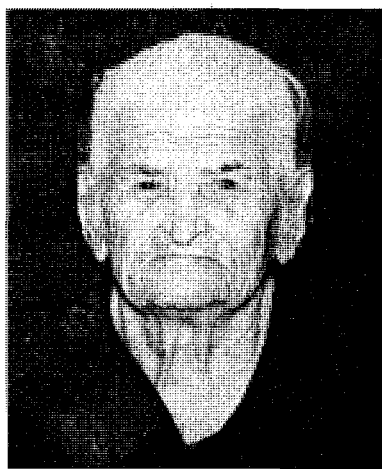
Δούλεψε σκληρά δίπλα στο σύζυγό της στην γη και στα περβόλια που δημιούργησε από μικρή μαζί με τους γονείς της.

Μεγάλωσε τα τρία της παιδιά με τα νάματα της πατρίδας και της θρησκείας.

Χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Βοηθούσε τον κάθε άνθρωπο γνωστό ή άγνωστο που χρειαζόταν την οποιαδήποτε βοήθεια της. Πέθανε στην προσφυγιά με τον καυμό της επιστροφής στα αγαπημένα χώματα.

Ο κύριος Χριστόδουλος Πέτσας εκφώνησε τον πιο κάτω επικήδειο:

Με ιδιαίτερη συγκίνηση στέκω δίπλα στο τιμημένο σου λείψανο να πω λίγα

λόγια στην αιώνια μνήμη σου γιατί στο μακρό στάδιο της επίγειας ζωής υπήρξες εργατική και τίμια σπλαχνική και ευαίσθητη, γεμάτη αγάπη και καλοσύνη στον συνάνθρωπό σου. Απολάμβανες εκτίμηση και σεβασμό ανάμεσα στον περίγυρο του κοινωνικού συνόλου που συναναστρέφεσο.

Έλκουσα την καταγωγή από δυο διακεκριμένες οικογένειες της Βώνης του Στυλιανού του Παστρικού και της Φωτεινής Γιασεμίδου ετίμησες και τις δυο επάξια με το σεμνό και ενάρετο σου χριστιανικό βίο και με τις άλλες αρετές που εκληρονόμησες από τους ευσεβείς γονείς σου.

Νέα ένωσες την τύχη σου με το συγχωριανό σου Νεοπτόλεμο Σάββα Λιπέρτο, στον οποίο στάθηκες συμπαραστάτις και βοηθός σ' όλες του τις γεωργικές απασχολήσεις. Ειλικρινά χωρίς τη συμπαράσταση σου, μόνος και αβοήθητος, δε θα μπορούσε να ανταπεξέλθει στο μεγάλο χρέος να δώσει την αρμόζουσα μόρφωση και την αποκατάσταση και των τριών τέκνων σας στην κοινωνία υπο δύσκολες και αντίξοες κοινωνικές συνθήκες. Ευτυχήσατε να τα δείτε και τα τρία Φωτεινή, Στελλα, Σάββας να κατέχουν αξιοζήλευτες θέσεις στην κοινωνία. Σαν ανταμοιβή των κόπων και των θυσιών σας ήταν τα 13 εγγονάκια που έφεραν στον κόσμο και τα είχατε κρυφό καμάρι.

Το οδυνηρό περιστατικό που βρήκε την Κύπρο μας ήταν η β' εισβολή του Αττίλα στην Κύπρο τον Αύγουστο του 1974 κτύπησε και τη δική σου οικογένεια κοντά σ' όλο τον προσφυγικό κόσμο με αποτέλεσμα ο εκτοπισμός από τις πατρογονικές μας εστίες, 29 χρόνια και η προσφυγιά μας συνεχίζεται. Μα επιπρόσθετα για σένα πέραν της προσφυγιάς είναι και ο αγνοούμενος σύζυγος της δεύτερης θυγατέρας Στέλλας....

Τούτο το μαράζι και κείνο το τέρτι του αγνοούμενου γαμβρού σε κατέτρυχε σ' όλη την περίοδο της προσφυγιάς.

Φεύγεις αξέχαστη Ελένη από τα πρόσκαιρα γήινα και πορεύεσαι προς τα αιώνια ουράνια με τη συνειδησή σου ήσυχη πως επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκο σου στην οικογένεια και την κοινωνία. Φεύγεις με το παράπονο που δεν αξιώθηκες να πατήσεις τα ιερά χώματα της Βώνης.

Κουράγιο όμως και το ξεσκλάβωμα των τουρκοπατημένων τόπων μας προσεγγίζει, ελπίζουμε σύντομη απελευθέρωση για να γιορτάσουμε τα κυπριακά ελευθέρια οπότε και η ψυχή σου θα αγαλλιάται μαζί μας από τα ουράνια ύψη.

Αιωνία σου η μνήμη